

et Medlem er forhindret fra at møde i Tinget, anmelder han sit Forsald for Formanden". Jeg maa ligesom det ærede Medlem opfatte denne Bestemmelse saaledes, at det gælder for hvert enkelt Møde, og det forekommer mig at være noget, der let vil føre til, at Bestemmelsen ikke overholdes. Det synes mig ikke heldigt at sætte Bestemmelser ind i Forretningsordenen, om hvilke man paa Forhaand kan sige sig selv, at de ikke ville blive overholdte. Maar et Medlem er til Stede og vil rejse, er der naturligvis intet til Hinder for, at han melder til Formanden: Jeg kan ikke være til Stede i næste Møde. Det vil han naturligvis gøre i Fremtiden i alle Tilfælde, naar denne Bestemmelse indføres i Forretningsordenen. Men jeg sætter, at et Medlem er bortrejst, er hjemme og pludselig, maaste paa et meget sent Tidspunkt, bliver forhindret i at komme til Stede i næste Møde, tror man da, at den vedkommende i ethvert Tilfælde vil skrive til Formanden eller i fornødent Fald sende Telegram og melde: Jeg kan ikke komme i Morgen. Jeg tror ikke, det vil finde Sted. Dette Punkt i Forretningsordenen vil naturligvis ikke blive overholdt, og derfor mener jeg ikke, man skal sætte det ind, men hellere blive ved den tidligere mere lempelige og lemsældige Bestemmelse

Ordføreren (Steffensen): Jeg skal med Hensyn til § 44 bemærke, at, som Tingets ærede Medlemmer ville erindre, lyder jo den nugældende Bestemmelse i § 43 paa, at naar et Medlem er forhindret i at møde i Tinget i flere end 3 paa hinanden følgende Møder, anmelder han sit Forsald for Formanden. Vi have ment, at det var rigtigt at sætte ind en Bestemmelse, der ganske i Almindelighed lød paa, at naar et Medlem er forhindret, anmelder han sit Forsald for Formanden. Det har nemlig vist sig, at det her i Tinget er det almindelige, at der anmeldes Forsald, selv om man kun bliver borte i et enkelt Møde, og jeg finder ogsaa, at dette i og for sig er i sin Orden. Jeg ved ikke, hvorfor man, naar man er forhindret og har Lejlighed til at melde Forsald, ikke skal gøre det. En anden Sag er naturligvis, at der kan indtræde Tilfælde, hvor det ikke er muligt at faa det anmeldt i rette Tid. Man har troet at kunne komme, men er blevet forhindret deri; men den Slags Afvigelser fra Reglen ser jeg dog heller ikke, der er nogen Betænkelighed ved, blot det staar fast, at saa vidt muligt anmelder man, naar man har Forsald, selv om man maa antage, at det kun gælder for et enkelt Møde.

Stilling: Det forekommer mig ikke, at de Grunde, den ærede Ordfører anførte for, at Sekretærene vedblivende skulle føre Protokollen, ere tilstrækkelige. Thi hvis Protokollen førtes af Landstingssekretæren, kunde Medlemmerne jo godt faa Lejlighed til at gøre Bemærkninger, efter at Protokollen er oplæst. Selv om den bliver aldrig saa kortfattet, er der dog enkelte Lejligheder, hvor det ikke er saa lidt, der skal indføres. Jeg skal blot minde om, at ved Finanslovens Behandling har der ofte været nogle og halvfemsindstyve Ændringer at indføre i den. Hvis disse Afstemninger falde Nr. 6—7, er det ikke noget behageligt Arbejde, ikke at tale om den Tid, det fordrer før den vedkommende ofte mod Slutningen af Samlingen. Jeg har hørt almindelig Udtalelse af Misfornøjelse fra Sekretærene over at skulle have det Arbejde og har derfor ikke villet undlade at fremdrage det; saa meget mere som den Tid er forbi, da jeg fungerede; det er jo altid de yngre Medlemmer, der komme til at faa et saadant Arbejde, hvortil ogsaa fordres noget Kendskab til Forretningsordenen og de parlamentariske Former. Jeg tillader mig derfor vedblivende at henstille til Udvalget, om dette ikke kunde forandres.

Ordføreren (Steffensen): Jeg skal blot dertil bemærke, at der er slet ikke nogen Anledning, saaledes som Forretningsordenen nu er affattet, til at indføre noget som helst Ændringsforslag eller Afstemningspunkt i denne Protokol; den kan skrives med ganske saa Vinier. For øvrigt har man overladt til Formanden at arrangere det nærmere med Sekretærene angaaende Protokolltilførlerne. Men os forekommer det ganske vist, at naar man har Sekretærer, maa de ogsaa have Sekretærforretninger og dertil hører dog, at der føres en Protokol, selv om den er nok saa lille.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Forslagets enkelte Paragraffer faa vel som dets Overgang til 2 den Behandling vedtoges uden formelig Afstemning.

Formanden: Da den højtærede Justitsminister er forhindret fra at være til Stede, vil jeg foreløbig forbigaa Behandlingen af de Lovforslag, som angaa ham og straks gaa til det sidste Nummer paa Dagsordenen, som er: